

חרם קבוצתי

כיתות: ד-ו

המטרה:

להעלות את נושא החרם מהבסיס, לשקף להם איך זה מרגיש להיות בצד מול כולם ולהראות להם שלא חייבים להוציא משהו החוצה כדי שהקבוצה תהיה מאוחדת. *רצוי להעביר את המערך כשיש חרם או מצב דומה לזה בקבוצה. **חשוב** להגדיר לקבוצה את הזמן והמקום של הפעילות. לעשות אותה יום אחרי יום באותם שעות ולהגיד להם שכל הדברים שנאמרים נשארים בפורום של הקבוצה- לא להעביר את הדברים הלאה. זה נפתח רק בקבוצה ורק בזמן הזה.

מהלך הפעילות:

לא תמיד הילדים מודעים ומזדהים עם הכאב של הילד שעליו עושים את החרם. ולכן חשוב לתת **לכל אחד** לחוות איך זה באמת מרגיש להיות בחוץ. איזה תחושה זה נותן שכל הקבוצה מולך ואתה זה שבצד. לפני שמדברים על החרם עצמו לתת להם טיפה את החוויה של זה.

הפעילות מתחלקת ל-3 חלקים:

1. משחק חתול ועכבר
2. דיון
3. סרט

1. משחק חתול ועכבר-

מעמידים את כל הקבוצה ביחד צפופים. עדיף שהילדים יעמדו עם הידיים מחובקים אחד על השני ולא רק לתת ידיים. זה נותן יותר את החוויה. (אפשר שהמדריכה תעמוד בין הבנים לבנות אם יש בעיות עם זה 😊 אבל לא לתת לזה מקום מהתחלה). הילד שבחוץ הוא החתול וזה שבפנים הוא העכבר. המטרה של החתול זה לתפוס את העכבר שבתוך המעגל והמטרה של כל הקבוצה זה לעזור לעכבר לא להיתפס. נותנים **לכל ילד** לצאת החוצה כדי שכל אחד יחוה את התחושה.

2. דיון-

לאחר שכל הקבוצה השתתפה יושבים כולם במעגל ועושים סבב (כדאי בשיטת הפופקורן- כדי שמי שיש לו מה להגיד יוכל והשאר יכנסו לזה לאט לאט). שואלים את הילדים איך זה הרגיש להיות בחוץ ולנסות להיכנס לתוך המעגל בזמן שכל הקבוצה נגדך ומנסה להוציא אותך. הגיוני שהילדים יגידו בהתחלה שהיה מצחיק ונחמד אבל לנסות כן להגיע איתם קצת מעבר. להגיד שאוקיי היה נחמד אבל כן תנסו קצת להסביר איך זה בכל זאת הרגיש שהייתם מחוץ למעגל וכל הקבוצה הייתה מולכם. ולהביא אותם להבין ולהגיד לאט לאט שזה לא היה תחושה כל כך נעימה.

כדאי גם לבקש מהם לתת דוגמאות שקרו להם באמת- בבית ספר בשכונה או בכל מקום אחר. או שהם היו אלא שהיו בצד או שהם היו הקבוצה שהוציא מישהו החוצה. אפשר אולי שהמדריכה תתחיל עם דוגמא משלה וזה יעודד אותם לתת דוגמא משלהם.

הילדים יקחו את הדיון למקום שלהם וכדאי לזרום איתם אבל כן לכוון למקום העיקרי-

שזה אומנם היה משחק, אבל זה משחק איך ההרגשה של מי שבחוץ.
אולי הפעם זה לא כל כך הפריע כי הגדרנו מראש שזה משחק. ידענו שזה המטרה ושכל אחד יהיה בחוץ וירגיש את זה. אבל איך זה ירגיש שזה באמת? שזה בחיים? שהקבוצה מוציאה אותך החוצה? גם אז זה יהיה נחמד?

כשזה חלק ממשחק אז זה בסדר אבל כשזה באמת אף אחד לא אוהב להיות זה שבחוץ.

אפשר להמשיך איתם פה הלאה. ולהראות להם שכל ילד בחר להיכנס למעגל בצורה שונה. אחד בחר בחוליה חלשה ודרכה נכנס, אחד הלך לחברים המוכרים ודרך שם ניסה להשתחל, אחד יכנס בפראות ובכוח.

והאסטרטגיות שבחורים להיכנס בהם במשחק זה גם האסטרטגיות בחיים. כל אחד בוחר איך להיכנס לקבוצה ואיך להגיב כשהוא נמצא בסיטואציה שהוא בחוץ.

אחד ישב ויבכה בצד, אחד יפעל באלימות ובצעקות, ואחד ינסה ללכת לחבורה שלו ולהירגע שם. אין דרך נכונה. כל אחד ומה שמתאים לו. אבל כן אפשר להעלות את זה לדיון שמה הם חושבים שנכון לעשות- עדיף ללכת לצד? עדיף להתמודד מול כולם? עדיף לשבת ולבכות? יש טעם לבוא בכוח?

חשוב- לנסות לפתוח דיון אמיתי בקבוצה. לנסות להכניס אותם לזה ולשמוע מה יש לכל אחד להגיד.

הילדים חווים את הנושא הזה מאד. בשכונה, בבית ספר, במועדונית. זה בדיוק הגיל שעושים חרם, שרבים, שאתה מוצא את עצמך לפעמים בצד. והם כן רוצים לדבר ולפתוח את זה. ואם עושים את זה בצורה נכונה ולוקחים את הדיון למקום טוב- זה יכול ממש לעבוד ומעבר ללפטל בחרם- גם לפתח אצלם מקום של שיח ודיבור.

3.סרט-

מראים לקבוצה את הסרט- "תסתכלו עלי" של ערוץ הילדים.

<http://www.youtube.com/watch?v=NDjYEwNRwTY>

הסרט מראה את נקודת המבט של זאת שעושים עליה את החרם. איך זה מרגיש לה ואיך החברה מגיבה לזה.

הילדה שעושים עליה את החרם היא לא על הילדת כאפות של הכיתה אלא דווקא ילדה מקובלת שבגלל שעזרה החרם עבר עליה. זה טוב כי זה לא מכניס את מי שעושים עליו את החרם בקבוצה לתבנית של הילד כאפות אלא מראה את הדברים מזווית הזאת ושזה יכול להיות לכל אחד.

הסרט ממש מומלץ ומעביר את המסר בצורה חזקה.

סיכום:

כדאי לגמור את הפעילות לאחר הסרט מבלי לפתוח שוב דיון על הסרט כדי לגמור בשיא ולתת להם בעצמם להמשיך לחשוב עליו.